

РЕШЕНИЕ

№ 7292

гр. София, 27.12.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 30 състав, в
публично заседание на 22.11.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Любка Стоянова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **5454** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 126 – 178 от Административно - процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 40 от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/.

Образувано е по жалба на Г. Т. Т. от [населено място], [улица] срещу Решение за отказ от предоставяне на достъп до обществена информация с изх. № 564/11.05.2012 г. на Изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Б. служба за акредитация” /ИА БСА/.

Жалбоподателят в съдебно заседание не се явява и не изпраща процесуален представител. Твърди, че процесното решение е незаконосъобразно и моли съда да отмени отказа на Изпълнителния директор на БСА и да реши делото по същество, като му признае правото на достъп до обществена информация и задължи ответника да му я предостави.

Ответникът – Изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Б. служба за акредитация” се представлява от адв. С., която оспорва жалбата като неоснователна. Моли съда да постанови решение, с което да я остави без уважение. Претендира за разноски в размер на юрисконсултско възнаграждение. Представя писмени бележки в срок.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С.-град, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 168, ал. 1 АПК събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Съдебното производство е започнало по жалба, подадена на основание чл. 40 и

сл. от ЗДОИ от Г. Т. Т. против Решение за отказ от предоставяне на достъп до обществена информация № 564/11.05.2012 г. на ИА БСА като незаконосъобразно. Решението мотивира отказ от предоставяне на достъп до обществена информация на основание чл. 37, ал. 1, т. 2 ЗДОИ, а именно, че достъпът засяга интересите на трето лице и няма негово изрично писмено съгласие за предоставяне на исканата обществена информация, освен в случаите на надделяващ обществен интерес.

Жалбоподателят е подал заявление за достъп до обществена информация през месец октомври 2010 г. до Министерство на икономиката, енергетиката и туризма /МИЕТ/, което е постъпило там на 20.10.2010 г. Същото е препратено към ИА БСА, където е получило вх. № 01-02-85/08.11.2010 г. С него заявителят желае да получи пълен достъп до информация, представляваща пълно копие на хартиен и електронен носител на основание ЗДОИ на следните документи:

1. „Доклад от Партньорска проверка на Европейската организация по акредитация – ЕА на дейността на Българската служба по акредитация” проведена през периода януари 2010 г. с окончателен вариант на доклада май 2010 г.
2. Официални препоръки към БСА и МИЕТ базирани на доклада от проверката.

Наличен е доклад по делото от М. Л. – гл. секретар на ИА БСА. В него последният твърди, че трябва да се вземе предвид разпоредбата на чл. 12, т. 3 от Регламент № 765/2008 г. на Европейския парламент и на съвета от 09.07.2008 г., в която е посочено, че „Всеки национален орган по акредитация редовно прави обществено достояние информацията за резултатите от неговата партньорска оценка”. В изпълнение на тази разпоредба в интернет страницата на ИА БСА с дата 13.10.2010 г. е публикувана актуална официална информация за резултатите от партньорската оценка на ЕА. Главният секретар твърди, че разпоредбата е категорична по отношение на предоставянето на обществена информация, т.е. правят се обществено достояние само резултатите от партньорската оценка. С оглед на това и на основание чл. 37, ал. 1, т. 1 от ЗДОИ счита, че следва да се откаже на д-р Г. Т. достъп до исканата информация.

С писмо с изх. № 01-02-85/30.11.2010 г., изпълнителният директор на БСА Е. Я. частично отказва достъп до исканата информация. Със същото, директорът предоставя достъп по т. 2 от заявлението – за официалните препоръки към БСА и МИЕТ, базирани на доклада от проверката и отказва достъп по т. 1 от заявлението – горепосочения доклад. Твърди се, че по силата на Регламент № 765/2008 г. на Европейския парламент, както стана ясно по-горе, следва да се откаже достъп по т. 2 от заявлението.

Г. Т. обжалва това писмо, което представлява решение за отказ от предоставяне на информация пред АССГ като незаконосъобразно и твърди, че е накърнено правото му на достъп до обществена информация. Счита, че разпоредбата от Регламента по никакъв начин не изключва осигуряването при поискване на достъп до самите доклади от партньорски оценки и че в случая не е налице никое от ограниченията на правото на достъп до информация по ЗДОИ. Твърди, че е налице надделяващ обществен интерес от предоставяне на исканата информация и моли съда да отмени отказа на изпълнителния директор на БСА и да реши делото по същество, като му признае правото на достъп до обществена информация.

АССГ, Първо отделение, Първи състав се произнася с решение в срок, с което отменя по жалба на Г. Т. от [населено място] частичния отказ на изпълнителния директор на ИА БСА за предоставяне на достъп до обществена информация по т. 1 от заявлението.

Връща административната преписка на изпълнителния директор на ИА БСА за ново произнасяне по заявлението в частта му по т. 1 при спазване на задължителните указания на съда по прилагане на закона. Съдът мотивира решението си по адм. дело № 40/2011 г. с липсата на конкретна хипотеза от множеството изброени в чл. 37, ал. 1, т. 1 ЗДОИ. Нормата съдържа 3 самостоятелни хипотези като основание за отказ да се предостави достъп до обществена информация, а именно: 1. исканата информация да е класифицирана информация; 2. друга защитена тайна в случаите, предвидени със закон и 3. както и в случаите по чл. 13, ал. 2. При преценка за наличието на основание за отказ, административния орган е длъжен да конкретизира в мотивите си, като уточни текстово коя от хипотезите на чл. 37, ал. 1, т. 1 е изпълнена. Съдът е приел, че в случая не е посочена конкретна хипотеза, която да послужи като правно основание за издаването на акта. Това е съществено нарушение на административнопроизводствените правила и е счел жалбата за основателна.

В изпълнение на съдебното решение и в законовия срок, Изпълнителният директор на ИА БСА е издал Решение № 564 от 11.05.2012 г., което е предмет на оспорване в настоящото производство. С него изпълнителния директор отново отказва на предостави достъп до обществена информация на Г. Т. на основание чл. 37, ал. 1, т. 2 ЗДОИ, като твърди, че исканата от заявителя информация попада в ограниченията, визирани в чл. 37, ал. 1, т. 1, пр. 2 и 3 и т. 2 от ЗДОИ, а именно: 1. исканата от заявителя информация представлява защитена тайна, като ограничаването до нейния достъп е предвидено в чл. 31 от Преамбюла на Регламент № 765/2008 г.; 2. исканата от заявителя информация попада в хипотезата на чл. 5 от Регламент № 1049/2001 г. и ИА БСА няма право на оперативна самостоятелност при подобни искания; 3. исканата информация е свързана с оперативна подготовка на актове на ЕА и няма самостоятелно значение и 4. исканата информация е свързана с достъп до търговска информация, касаеща интересите на трети лица.

По делото е постъпило възражение срещу жалбата от адв. С. – представител на Е. Я. – Изпълнителен директор на ИА БСА. С него адв. С. оспорва изцяло жалбата на Г. Т.. Твърди, че постановеното решение на АССГ, Първо отделение, Първи състав по адм. дело № 40/2011 г. е на чисто формално основание – липса на мотиви. Поддържа тезата, че за отказа, обективизиран в Решение № 564 са налице основанията, посочени в чл. 37, ал. 1, т. 1, пр. 2 и 3 и т. 2. В основанията и мотивите за отказ, изпълнителният директор е посочил ясно, че исканата информация е защитена по смисъла на чл. 37, ал. 1, т. 1 във вр. с чл. 13, ал. 2 от ЗДОИ, а именно информацията е свързана с оперативна подготовка и няма самостоятелно значение, т.к. съдържа мнения и позиции, свързани с бъдещи спрямо доклада преговори. Жалбоподателят твърди, че е налице „надделяващ обществен интерес“, но никъде в жалбата си не посочва основания за приложимостта на тази хипотеза.

Налични са доказателства по делото, на част от които ИА БСА е представила преводи на български език, а именно: Титулна част на Проект на Доклад на ЕА за оценка и преоценка на ИА БСА, вариант от 05.02.2009 г. и от 05.02.2010 г., стр. 99 и стр. 100 от проекта от 02.05.2010 г., Част от Протокол от среща на Съвет за многостранно споразумение на ЕА, състояла се месец април 2010 г., включваща титулна страница /участниците в срещата/ и обсъждането, касаещо ИА БСА, Писмо на Председателя на Съвета за многостранно споразумение на ЕА до Изпълнителния директор на ИА БСА от 17.05.2010 г. – предоставено на жалбоподателя ведно с първия отговор на неговото искане, Част от Протокол от среща на Съвет за

многостранно споразумение на ЕА, състояла се в Л. през месец октомври 2010 г., Страници 10 и 11 от документ ЕА 2-02, описващ реда за извършване на партньорски проверки, етапите и документите, които се създават на всеки етап. От доказателствата от електронната страница на ИА БСА се установява, че към датата на подаване на заявлението от Г. Т. максимално допустимата информация за доклада на ЕА и резултата от партньорската проверка са били качени на сайта на БСА.

По делото няма доказателства за наличие на „надделяващ обществен интерес”, както жалбоподателят твърди в жалбата си.

При така установената фактическа обстановка, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С.-град формира следните правни изводи:

Намира жалбата за процесуално ДОПУСТИМА, като подадена от лице с правен интерес от оспорването и в предвидените по чл. 149, ал. 1 АПК срокове. Разгледана по същество, същата се явява НЕОСНОВАТЕЛНА.

На първо място, оспорваното Решение № 564/11.05.2012 г. е издадено от компетентен орган в пределите на неговата власт и при спазване на чл. 59 АПК относно формата и съдържанието на акта, а именно от Изпълнителния директор на ИА БСА Е. Я.. Решението е мотивирано, съдържа фактически и правни основания за издаването му. Ясно е написано, че на основание чл. 37, ал. 1, т. 2 ЗДОИ, в който се казва, че „достъпът засяга интересите на трето лице и няма негово изрично писмено съгласие за предоставяне на исканата информация, освен в случаите на надделяващ обществен интерес”. В случая, жалбоподателят не е доказал наличието на „надделяващ обществен интерес”, който да обоснове изключението от това правило.

На второ място, оспорваният акт не е в противоречие с материалноправните разпоредби и с целта на закона. Между страните не се спори по въпроса, че на жалбоподателя своевременно му е предоставена информацията по т. 2 от заявлението, а именно Официални препоръки към БСА и МИЕТ, базирани на доклада от проверката. С писмо /решение/ изх. № 01-02-85/30.11.2010 г. на жалбоподателя му е отказан достъп до обществена информация по т. 1 от неговото заявление, като мотивите на ИА БСА са били, че исканата информация за предоставяне на Доклад от Партньорска проверка на Европейската организация по акредитация – ЕА на дейността на Българската служба по акредитация проведена през периода януари 2010 г. с окончателен вариант на доклада май 2010 г., е от категорията на визираните в ЗДОИ ограничения.

Съдът намира, че този отказ е правилен, защото исканата информация е свързана с оперативна подготовка на актове на ЕА и няма самостоятелно значение. Също така съдържа мнения и позиции, свързани с бъдещи спрямо доклада преговори, водени между ИА БСА и ЕА. В хода на процеса, жалбоподателя заявява, че горното ограничение е неприложимо в случаите, когато информацията представлява констатации от извършена проверка. С това свое твърдение, Г. Т. е определил като проверка т.нар. партньорска оценка и не е взел под внимание процедурите за извършването на такива международни партньорски оценки.

На трето място, съдът намира, че при постановяване на решението на ИА БСА не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да доведат до неговата отмяна. Видно е от приложения документ ЕА 2-02, който описва горните правила, че докладът от оценка на място дава информация само за един етап от цялостната партньорска оценка. Както е указано в схемата, описваща процесите в същия документ, след извършена оценка на място следва проект на доклад, изчакват

се коригиращи действия от страна на оценяващия, също така докладът се коригира и финализира от оценителския екип и се предоставя на Комитета по взимане на решения – МАС. Това също не е окончателен доклад от оценяването, защото той подлежи на разглеждане и обсъждане. С. ясно, че процедурите за достъп до документи на Европейския парламент и на институциите на ЕС са уредени в Регламент № 1049/2001 г.

Съдът стигна до извода, че исканата от заявителя информация попада в хипотезата на чл. 5 от Регламента и ИА БСА няма право на оперативна самостоятелност при подобен тип искания. Процедурата е уредена в чл. 6 от същия Регламент, според който искането е следвало да бъде отправено директно към МАС, защото жалбоподателят е поискал документ на институция на Европейски съюз /ЕА/, а не на Р. Б.. Правото на преценка дали да предостави исканата информация е именно на ЕА, а не трето лице, каквото в случая е ИА БСА, съгласно чл. 3 от Регламент 1049/2001 г. Предоставянето на информация за тези субекти ще засегне пряко техните интереси, защото ще даде възможност на техни конкуренти да получат сведения за разработки, персонал и други компоненти от производствената дейност на акредитирания субект. Съдът присъжда и юрисконсултско възнаграждение в полза на ответника в размер на 150 /сто и петдесет/ лева, на основание чл. 143, ал. 4 от АПК.

Водим от горното, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С.-град, Второ отделение, 30 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна жалбата на Г. Т. Т. от [населено място], срещу Решение за отказ от предоставяне на обществена информация № 564/11.05.2012 г. на Изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Б. служба за акредитация”.

ОСЪЖДА жалбоподателя Г. Т. Т. да заплати на Изпълнителна агенция „Б. служба за акредитация” сумата в размер на 150 /сто и петдесет/ лева, представляваща юрисконсултското възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред ВЪРХОВНИЯ АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД на Р. Б. с касационна жалба, в четиринадесетдневен срок от получаване на съобщенията до страните, че е постановено.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: